

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 375/08-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. decembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť P. D., t. č. vo výkone väzby, zastúpeného advokátom JUDr. J. G., T., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3 Tpo 27/2008 z 31. júla 2008 a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. D. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. októbra 2008 doručená sťažnosť P. D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 Tpo 27/2008 z 31. júla 2008 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“) a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu.

Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu v podanej sťažnosti okrem iného uviedol:

„Uznesením vyšetrovateľa Prezídia PZ, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor Západ č. k. PPZ - 91/BOK – Z - 2008 zo dňa 18. 7. 2008 je sťažovateľ obvinený z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 14 ods. 1, § 20, § 145 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iných.

Uznesením Okresného súdu v Trnave sp. zn. Tp 89/08 zo dňa 20. 7. 2008 bol sťažovateľ vzatý do väzby z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por., ktoré bolo zamietnutím sťažnosti sťažovateľa fakticky potvrdené uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 3 Tpo 27/2008 zo dňa 31. 7. 2008.

Krajský súd v Trnave neodôvodnil dostatočným spôsobom svoje rozhodnutie o väzbe a nevenoval pozornosť ani základu väzby — dôvodnosti vzneseného obvinenia. “

Sťažovateľ je tohto názoru, že krajský súd pri rozhodovaní o jeho väzbe porušil jeho základné práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy, pretože sa „väzbou a jej dôvodmi v prípade sťažovateľa zaoberal povrchno“. Preto je napadnuté uznesenie krajského súdu podľa jeho názoru arbitrárne a argumentuje takto:

„Dôvod väzby podľa ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. odôvodnil súd tým, že mi hrozí vysoký trest a zo skutočností vyplývajúcich z priebehu vyšetrovania je vraj zrejmé, že by som sa trestnému stíhaniu vyhýbal. Súd však neuviedol žiadnu skutočnosť, z ktorej by vyplývalo tvrdenie, že by som sa trestnému stíhaniu vyhýbal a z pohľadu sťažovateľa súd toto uviedol iba preto, lebo si bol vedomý, že iba hrozba vysokým trestom nepostačuje.

Najvyšší súd SR vo svojom uznesení sp. zn. 1 To 8/2005 totiž zaujal stanovisko, že iba skutočnosť, že obvinený je trestne stíhaný za taký trestný čin, za ktorý mu v prípade uznania viny hrozí zo zákona trest odňatia slobody vo výmere prevyšujúcej päť rokov, nezakladá dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., pokiaľ z reálnej hrozby uloženia vysokého trestu s prihliadnutím na osobu páchatela a okolnosti prípadu nevyplýva dôvodná obava, že obvinený ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu (rozhodnutie je zverejnené aj v časopise Zo súdnej praxe č. 1/2006 na strane 23 a nasl. pod číslom 12).

Dôvod väzby podľa ustanovenia § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. odôvodnil súd argumentáciou krajne neudržateľnou a protiústavnou, spočívajúcou v konaní iných osôb (sú na úteku) a nie v konaní sťažovateľa.

Pri posudzovaní dôvodov väzby môžu orgány činné v trestnom konaní prihliadať len na tie okolnosti a zistenia, ktoré majú základ v procesne vykonanom dokazovaní a sú významné pre záver o existencii niektorého z dôvodov väzby (R 95/1999).

Dôvod väzby podľa ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. súd opäť odôvodnil protiústavnou argumentáciou, keď prihliadol na odsúdenia zahladené, na ktoré nie je možné prihliadať.

Z odôvodnenia uznesenia o väzbe musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

Ak odôvodnenia uznesenia o vzatí do väzby neobsahuje vysporiadanie sa s obranou sťažovateľa v jej základe poukazujúcim na nezákonnosť, sú právne závery súdu porušením ústavného princípu zákazu ľubovôle v rozhodovaní...

V danej súvislosti chce sťažovateľ opäť zdôrazniť, že pri posudzovaní dôvodov väzby môže orgány činné v trestnom konaní prihliadať len na tie okolnosti a zistenia, ktoré majú základ v procesne vykonanom dokazovaní a sú významné pre záver o existencii niektorého z dôvodov väzby (R 95/1999).“

Opierajúc sa o uvedení argumentáciu sťažovateľ navrhuje ústavnému súdu, aby vo veci rozhodol týmto nálezom:

„Konaním Krajského súdu v Trnave v trestnej veci sťažovateľa vedenej na Krajskom súde v Trnave pod č. k. 3Tpo 27/2008 v súvislosti s rozhodnutím tohto súdu zo dňa 31. 7. 2008, došlo k porušeniu ústavného práva sťažovateľa na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky.

Uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 3Tpo 27/2008 zo dňa 31. 7. 2008 sa zrušuje.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (v tomto prípade sťažnosti) podľa § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

V zmysle judikatúry ústavného súdu za zjavne neopodstatnenú sťažnosť možno považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mal preskúmať po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, IV. ÚS 66/02, I. ÚS 56/03).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd vyslovil, že uznesením krajského súdu sp. zn. 3 Tpo 27/2008 z 31. júla 2008 a postupom, ktorý predchádzal jeho

vydaniu, boli porušené jeho základné práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy. Uvedeným rozhodnutím krajský súd zamietol sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. Tp 89/08 z 31. júla 2008, na základe ktorého bol sťažovateľ vzatý do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a), b) a c) Trestného poriadku.

Podľa čl. 17 ods. 2 ústavy nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 17 ods. 5 ústavy do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

Z obsahu sťažnosti, ako aj z jej príloh ústavný súd zistil, že sťažovateľ je stíhaný pre obzvlášť závažný zločin vraždy spáchaný formou spolupáchateľstva v časti v štádiu pokusu a v časti dokonanom podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona, za zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona a zločin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 a ods. 2 písm. a), b) a c) Trestného zákona. Do väzby bol vzatý uznesením okresného súdu sp. zn. Tp 89/08 z 20. júla 2008 z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), b) a c) Trestného poriadku.

Sťažovateľ podal v zákonnej lehote proti uzneseniu okresného súdu o vzatí do väzby sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil. Krajský súd v napadnutom uznesení jeho sťažnosť zamietol. V odôvodnení uviedol, že po preskúmaní veci si osvojil zistenie okresného súdu, *„že doposiaľ zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a že sú dané dôvody väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a, b, c Tr. por. tak, ako boli súdom I. stupňa správne ustálené.*

Podľa § 71 ods. 1 písm. a, b, c, Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok

spáchal obvinený a z jeho konania, alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a/ ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu, alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko, alebo mu hrozí vysoký trest.

b/ bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených, alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo

c/ bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval, alebo ktorým hrozil.

Súd I. stupňa vo svojom rozhodnutí podrobne vyložil v čom vidí konkrétne skutočnosti pre vzatie obvineného do väzby z dôvodu ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a, b, c, Tr. por. Krajský súd sa z dôvodmi súdu I. stupňa stotožňuje a s podrobnosťami na ne poukazuje.“

Okresný súd v uznesení o vzatí do väzby, na ktoré krajský súd odkázal, uviedol:

„Dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ [správne má byť písm. a), pozn.] Trestného poriadku je u obvineného P. D. daný, nakoľko je stíhaný pre obzvlášť závažný zločin, zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti a zločin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla a z ďalších skutočností z doterajšieho priebehu vyšetrovania vyplýva, že je u neho obava, že ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu, alebo trestu a najmä z toho dôvodu, že mu hrozí vysoký trest.

Dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku je daný najmä tým, že obvinený P. D. je dôvodne podozrivý z trestnej činnosti, ktorej sa mal dopustiť s ďalšími páchatelmi, pričom obvinený D. T., obvinený I. H. a obvinený B. H. sa momentálne zdržujú na neznámom mieste. Preto je obava, že by sa obvinení mohli navzájom ovplyvňovať, pôsobiť na svedkov, alebo inak mariť prípravné konanie.

Dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku je odôvodnený tým, že obvinený P. D. bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1 T/130/1999 zo dňa 16. 10. 2001 pre trestné činy podľa § 259 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005 a iné na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dva roky, pri zradení do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny. Vo veci Okresného súdu Poprad,

sp. zn. 5T/187/1998 zo dňa 14. 09. 1998 bol odsúdený aj pre trestný čin nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005, teda sa jedná o druhovo zhodnú trestnú činnosť, pre ktorú je tento obvinený trestne stíhaný, i keď v uvedenej veci je odsúdenie obvineného zahladené.“

Ďalej krajský súd v napadnutom uznesení konštatoval, „že obvinený je okrem obzvlášť závažného zločinu vraždy stíhaný aj pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. b/ ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a zločin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. a, b, c, Tr. zák. Obvinenému hrozí vysoký trest a zo skutočností vyplývajúcich z priebehu vyšetrovania je zrejmé, že by sa obvinený trestnému stíhaniu vyhýbal. Dôvodom vzatia do väzby obvineného v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. je skutočnosť, že obvinený sa trestnej činnosti mal dopustiť s ďalšími páchatelmi, ktorí sú na úteku pred políciou a v prípade kontaktu s týmito osobami by došlo k vzájomnému pôsobeniu a tiež je obava, že by mohlo dôjsť k mareniu prípravného konania. Citované predchádzajúce odsúdenia súdom I. stupňa sú tiež podľa názoru krajského súdu dôvodom pre vzatie do väzby obvineného v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Zistené konkrétne skutočnosti dôvodné pre vzatie obvineného do väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a, b, c, Tr. por. sa teda viažu nielen k charakteru trestnej činnosti, pre ktorú je obvinený stíhaný, ale aj k osobe obvineného.“

Z už citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústava rozdeľuje ústavnú ochranu základných práv a slobôd, ako aj ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z príslušnej medzinárodnej zmluvy medzi všeobecné súdy a ústavný súd. Systém tejto ochrany je založený na princípe subsidiarity, ktorý určuje aj rozsah právomoci ústavného súdu pri poskytovaní ochrany týmto právam a slobodám vo vzťahu k právomoci všeobecných súdov (čl. 142 ods. 1 ústavy) tak, že všeobecné súdy sú primárne zodpovedné za výklad a aplikáciu zákonov, ako aj za dodržiavanie základných práv a slobôd (čl. 144 ods. 1 a čl. 152 ods. 4 ústavy).

V prípade uplatnenia uvedenej subsidiárnej právomoci ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol, alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť teda predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00 mutatis mutandis I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01, II. ÚS 67/04).

Opierajúc sa o tieto východiská ústavný súd posudzoval aj sťažnosť sťažovateľa, pričom bol viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), v rámci ktorého sťažovateľ zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom v petite sťažnosti navrhol vysloviť porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy. Porušenie ďalších práv zaručených ústavou, Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj Listinou základných práv a slobôd, na ktoré sťažovateľ poukázal v odôvodnení sťažnosti, považoval ústavný súd ako súčasť jeho širšej argumentácie, o ktorom nežiadal výslovne (vzhľadom na rozsah stanovený v petite sťažnosti) rozhodnúť.

Ústavný súd zastáva názor, že z čl. 17 ods. 2 ústavy vyplýva neodmysliteľná súvislosť medzi väzobným dôvodom uvedeným v zákone a rozhodnutím sudcu alebo súdu, a to nielen pri rozhodnutiach o vzatí do väzby, ale aj počas ďalšieho trvania väzby. Zákonnosť väzby je zároveň determinovaná aj skutkovými okolnosťami, ktoré by svojou podstatou mali dať ratio decidendi (nosné dôvody) na uplatnenie vhodného zákonného ustanovenia. S touto konštatáciou úzko súvisí aj obsah základného práva podľa čl. 17 ods. 5 ústavy, z ktorého vyplýva oprávnenie konkrétnej osoby na preskúmanie okolností

svedčiacich pre a proti väzbe, ale zároveň aj povinnosť súdu rozhodnúť na základe konkrétnych skutočností, a nie na základe abstraktnej úvahy (III. ÚS 271/07).

Podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a) ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,

b) bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak maŕiť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo

c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 72 ods. 2 Trestného poriadku vziať do väzby možno len obvinenú fyzickú osobu. Uznesenie o vzatí do väzby sa musí odôvodniť aj skutkovými okolnosťami. O väzbe rozhoduje súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie. Pred rozhodnutím o vzatí alebo nevzatí obvineného do väzby musí byť obvinený vypočutý.

Krajský súd (v právomoci ktorého bolo posúdenie skutkových a právnych otázok relevantných na rozhodnutie o vzatí sťažovateľa do väzby) vychádzal zo skutkového a právneho stavu uvedeného v uznesení okresného súdu, ktorý konštatoval existenciu materiálnych podmienok väzby, a teda že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú spáchaniu skutkov, pre ktoré bolo trestné stíhanie začaté, ďalej že tieto skutky majú znaky trestného činu a že existujú dôvody na podozrenie, že skutky spáchal obvinený (sťažovateľ), ako aj súčasné splnenie podmienky existencie dôvodov útekovej, kolúznej a preventívnej väzby. Okresný súd tieto svoje závery vyvodil z „*nielen z výpovede svedkov B. Š. a R. H.*“, ale aj z ďalších „*zadovážených dôkazov*“ nachádzajúcich sa v spise (napr. z vykonanej domovej

prehliadky na chate, kde sa obvinení zdržiavali po vykonanom skutku, z vykonaných rekognícií, ako aj z ďalšieho spisového materiálu, pozn.).

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že krajský súd dôvody útekovej väzby [§ 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku] odôvodnil najmä tým, že mu hrozí vysoký trest. Opodstatnenosť uvalenia kolúznej väzby [§ 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku] videl krajský súd aj v skutočnosti, že ďalší dvaja obvinení sa zdržiavali na neznámom mieste, s čím podľa názoru krajského súdu úzko súvisela aj pravdepodobnosť ich vzájomného ovplyvňovania sa s úmyslom marenia prípravného konania, prípadne možnosti pôsobenia na svedkov. A napokon ako dôvod preventívnej väzby [§ 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku] poukázal krajský súd na predchádzajúce odsúdenia sťažovateľa, ktoré spočívali sčasti v druhovo zhodnej trestnej činnosti, i keď išlo o odsúdenia už zahladené. V tomto kontexte bolo poukázané na zahladené odsúdenia ako na skutkovú okolnosť, a nie ako na skutočnosť právnu, preto námietku právneho zástupcu sťažovateľa o porušení prezumpcie zahladenia odsúdení sťažovateľa ústavný súd neakceptoval (pozri napr. III. ÚS 34/07).

Takéto úvahy krajského súdu považuje ústavný súd za legitímne a celkom logické, pretože vzhľadom na povahu dôvodov vzneseného obvinenia, charakter a spôsob páchania trestnej činnosti ide o také skutočnosti, ktorými krajský súd mohol odôvodniť väzbu. Navyše, v prípade sťažovateľa išlo o prvotné rozhodnutie týkajúce sa zákonnosti väzby, keď vplyv charakteru a závažnosti trestnej činnosti na rozhodnutie súdu je výrazný, na rozdiel od nasledujúcich rozhodnutí súdu týkajúcich sa ďalšieho trvania väzby.

Úlohou ústavného súdu je sledovať, či všeobecné súdy v namietaných rozhodnutiach správne aplikujú právo, či dané rozhodnutia sú odôvodnené a či nenesú znaky arbitrárnosti vyúsťujúce do porušenia niektorého zo základných práv a slobôd. Z uvedeného dôvodu ústavný súd nemôže zasahovať do skutkových a právnych záverov týchto všeobecných súdov, ak ich z danej perspektívy možno pokladať za udržateľné.

Po preskúmaní spôsobu a rozsahu odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu a s ohľadom na dôvody, ktoré sťažovateľ uviedol v predmetnej sťažnosti, sa ústavný súd nedomnieva, že by z tohto rozhodnutia vyplývala jednostrannosť, ktorá by zakladala svojvôľu alebo takú aplikáciu príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Podľa právneho názoru ústavného súdu sú tieto odôvodnenia síce stručné, avšak ústavnoprávne akceptovateľné. Ústavný súd sa vzhľadom na uvedené skutočnosti nedomnieva, že by skutkové alebo právne závery krajského súdu bolo možné kvalifikovať ako zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak nezlučiteľné s označenými článkami ústavy

K ďalšej časti sťažnosti vo vzťahu k dôvodnému podozreniu ako materiálnej podmienky uvalenia väzby ústavný súd považuje za potrebné pripomenúť, že v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) sa uznáva, že „dôvodné podozrenie“ („reasonable suspicion“) treba považovať za dôležitú súčasť záruk každého proti jeho svojvoľnému zatknutiu alebo väzbe. Dôvodné podozrenie predpokladá existenciu faktov alebo informácií, ktoré by objektívnemu pozorovateľovi umožnili úsudok o tom, že konkrétna osoba mohla spáchať trestný čin, pričom jeho „dôvodnosť“ závisí vždy od všetkých okolností každého konkrétneho prípadu (rozsudok ESLP vo veci Fox, Cambell a Hartley v. Veľká Británia z 30. augusta 1990).

Trestný poriadok (ako zákon, na ktorý poukazuje ústava vo svojom čl. 17 ods. 2) nevyžaduje, aby existencia dôvodného podozrenia zo spáchania trestného činu bola podložená aj zodpovedajúcimi dôkazmi proti obvinenému. Pri rozhodovaní o väzbe postačuje dostatočne preukázať podozrenie, že obvinený spáchal skutok, ktorým naplnil znaky skutkovej podstaty príslušného trestného činu. V tejto súvislosti je naopak potrebné zdôrazniť, že až po vznesení obvinenia sa v rozhodujúcej miere otvára priestor na dokazovanie v prípravnom konaní, v dôsledku čoho sa dôvodnosť vzneseného obvinenia postupne „odkrýva“ (t. j. buď potvrdzuje, alebo vyvracia) práve dokazovaním. Samotné dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku rátajú s existenciou takéhoto dokazovania počas prípravného konania (napr. IV. ÚS 383/04).

Ústavný súd dospel k záveru, že účinky uplatnenej právomoci vo veci rozhodujúceho krajského súdu v danom prípade sú zlučiteľné s obsahom sťažovateľom označených článkov ústavy (čl. 17 ods. 2 a ods. 5 ústavy), preto sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. decembra 2008